

رأی شورای عالی شماره : ۳۰ / ۴ / ۴۶۵۹

تاریخ : ۱۳۸۰ / ۰۶ / ۰۵

موضوع : سود پرداخت شده و تخصیص یافته به
سهامدار آلمانی ماده ۱۰ قرارداد اجتناب از اخذ مالیات
مضاعف بین ایران و آلمان منبع مالیات :
اشخاص حقوقی اداره کل مربوط : مالیات بر شرکتها

شماره و تاریخ رای مورد واخواهی : ۷۹/۵/۲۲-۳۰۲۰

مربوط به مالیات : بر درآمد اشخاص حقوقی

مرجع آموزشی حسابداران؛ واحد مالی کارفرمایان
سال عملکرد یا تعلق مالیات : سال مالی منتهی به ۷۷/۷/۸

شماره حوزه مالیاتی : ۱۴۲۱

شماره سرمیزی مالیاتی :

اداره : کل مالیات بر شرکتها

تاریخ ابلاغ رای : ۷۹/۷/۱۷

شماره و تاریخ ثبت شکایت : ۷۹/۸/۱۰-۳۰/۴-۷۲۴۴

خلاصه و خواهی :

۱ - هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر با استناد به گزارش اجرای قرار عملکرد سال قبل یعنی ۷۶ فعالیت شرکت را مشمول تبصره ردیف ۱۷ صفحه ۶۹ جدول ضرایب عملکرد سال ۱۳۷۷ (بند ۲) دانسته و با ضریب (۱۲٪) درآمد مشمول مالیات را تعیین کرده است در حالیکه ممیز مالیاتی فعالیت شرکت را درآمد خدمات نگهداری و راه اندازی فرض نموده و ضریب (۲۰٪) موضوع ردیف ۳۸ صفحه ۷۲ جدول ضرایب را اعمال کرده است چون طبق ماده ۴ قرارداد منعقد (تصویر آن پیوست است) کلیه هزینه های انجام یافته به حساب بدهکار کارفرما منظور می گردد و مطابق ماده ۵ این قرارداد حق الزحمه این شرکت بابت خدمات انجام شده عبارتست از (۱۲٪) کل هزینه ها و دریافتی دیگری غیر از (۱۲٪) حق الزحمه مذکور ندارد و این شرکت ضریب موضوع بند الف ردیف ۱۹ صفحات ۶۹ و ۷۰ جدول ضرایب را شامل فعالیت خود میداند به طوری که ضریب اعمال شده در سال عملکرد منتهی به ۷۶/۷/۸ هم که مورد استناد هیئت بوده مورد اعتراض این شرکت می باشد.

قراردادن این شرکت در گروه پیمانکاران دست دوم و ضریب (۱۲٪) نسبت به کل هزینه نیز به حق نمی باشد زیرا در مورد پیمانکاران دست دوم کلیه هزینه ها به عهده خود پیمانکار می باشد نه به عهده کارفرما.

۲ - اعتراض به محاسبه مالیات سهامداران هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر اعتراض شرکت را در مورد نحوه محاسبه مالیات سود شریک آلمانی وارد ندانسته زیرا طبق قانون جلوگیری از وصول مالیات مضاعف محاسبه مالیات (۱۵٪) به سهم سود پرداختی است نه سهم سود محاسبه شده توسط ممیز مالیاتی در حالیکه طبق مفاد جزء الف بند ۲ ماده ۱۰ این قانون اصلاح سود سهام اطلاق می شود به هرگونه درآمدی که به سهام اتباع آلمانی تعلق گیرد اعم از سود پرداختی یا تشخیص ممیز مالیاتی، و طبق مفاد جزء الف بند ۲ ماده ۱۰ این قانون به طور کلی مبلغ ناویژه سود سهام به نرخ (۱۵٪) مشمول مالیات می باشد نه بیشتر. از جهت اعمال نرخ (۱۵٪) طبق بند ۷ بخشنامه شماره ۷۹/۷/۳-۳۰/۴/۶۱۷۷ معاونت محترم درآمدهای مالیاتی مقرر شده که در صورت احراز شرایط مقرر در بند الف و ب ماده ۹ قرارداد مبلغ اخذ مالیات مضاعف بایستی طبق مقررات این قانون عمل کرده ضمناً کارشناسان مجری قرار سال قبل از اعتراض شرکت را از این جهت وارد دانسته اند. درخواست رسیدگی دارد.

شعبه پنجم شورای عالی مالیاتی با ملاحظه شکوائیه رسیده و پس از بررسی محتویات پرونده امر به شرح آتی اعلام رای می نماید :

رای اکثریت :

۱ - در مورد شکایت مودی نسبت به ضریب اعمال شده باتوجه به اینکه هیئت حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر با در نظر گرفتن نوع فعالیت شرکت و مفاد قرارداد تنظیمی بین مودی و کارفرمای ذیربط و گزارش اجرای قرار در خصوص پرونده مالیاتی سال قبل از سال مورد رسیدگی، فعالیت شرکت را منطبق با ضریب موضوع ردیف ۲ بند ۱۷ صفحه ۶۹ جدول ضرایب مالیاتی عملکرد سال ۱۳۷۷ معطوفاً به تبصره مقرر در قسمت اخیر بند ۱۷ فوق (پیمانکاری دست دوم) دانسته و به این لحاظ ضمن تعدیل درآمد مشمول مالیات رای خود را انشاء کرده است، ایراد مودی وارد نیست.

مرجع آموزشی حسابداران؛ واحد مالی کارفرمایان

۲ - در مورد شکایت در باره اعمال نرخ مالیاتی (۱۵٪) به کل درآمد مشمول مالیات مشخصه توسط حوزه مالیاتی، با توجه به صراحت مفاد بند ۱ و ۲ از ماده ۱۰ قرارداد اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین ایران و آلمان، نرخ مذکور نسبت به آن قسمت از درآمد مشمول مالیات که توسط حوزه مالیاتی به سود ابرازی اضافه شده و همچنین نسبت به سود تقسیم نشده و اندوخته قابل اعمال نمی باشد و از این حیث به رای صادره خللی وارد نیست اما با توجه به مقررات موضوعه و مفاد بند ۱ و بند ۲ ماده ۱۰ قرارداد یاد شده، نرخ (۱۵٪) مورد بحث

به سود پرداختی و تخصیصی قابل اعمال می باشد و هیئت حل اختلاف مالیاتی صرفاً در خصوص سود سهام پرداختی اظهارنظر کرده است، به رای صادره ایراد وارد است. و حق این بود که هیئت مزبور پس از رسیدگیهای لازم نسبت سود تخصیص یافته نیز اظهار نظر می نمود که چنین اظهارنظری در رای صادره به عمل نیامده است.

بنا به مراتب رای مورد واخواهی فقط به دلیل بند ۲ فوق نقض و پرونده به هیئت حل اختلاف مالیاتی موضوع ماده ۲۵۷ قانون مالیتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی احاله می گردد.

محمد علی سعید زاده

غلامحسین مختاری

مرجع آموزشی حسابداران؛ واحد مالی کارفرمایان

نظر اقلیت :

مفاد بند یک بطور کلی و مندرجات صدر بند دو رای اکثریت بشرح فوق مبنی بر اینکه نرخ (۱۵٪) نسبت به آن قسمت از درآمد مشمول مالیات که توسط حوزه مالیاتی به سود ابرازی اضافه شده و همچنین نسبت به سود تقسیم نشده و اندوخته قابل اعمال نمی باشد، مورد موافقت اینجانب می باشد اما چون به صراحت مفاد ماده ۱۰ قرارداد اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دولت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فدرال آلمان صرفاً سود سهام پرداخت شده به سهامدار آلمانی مشمول مالیات به نرخهای مندرج در جزء الف و ب بند ۲ ماده مذکور می باشد و مدارکی دال بر پرداخت سود به سهامدار آلمانی در پرونده مالیاتی مشاهده نمیگردد بنابراین از حیث مندرجات شکوائیه واصله ایرادی به رای مورد واخواهی مترتب نمی باشد. لذا در این مورد معتقد به رد شکایت شاکی می باشم.

مرجع آموزشی حسابداران؛ واحد مالی کارفرمایان

اسماعیل ملکان